

sulla peâle tulli, vlli soit jo wâljas, nenda
et totter tedda wâggâ hui deraselletas, ja
ni pea fui ta tedda nâggi, vlli ta kohhe
temima fallal tedda omma fotti toppimas,
et teine fui sea pôrsas ta kâes kisendas.
Ja fui ta tedda fotti sisse olli sanud, sid-
dus ta sedda fotti peâlt kinni, ja wiškas
tedda fottiga tûkkis jôlke, tagga-jârrel hui-
des, "Isaab nâhha, kas nûud ennam lâhhâd
londima." — ja nûud joofsis ta emmans
dale kusutama, mis olli sündind.

Emmand moistis kohhe ârra, et se ta
mees olli, ja töttas ni paljo fui tal ihho
hinge olli, tedda lasta wâlja tombada. Kas
ta se armo párrast sündis, moi et ta was-
tamijs fortis, sedda teab jálle agga se, kes
meie súddame pohja sisse nââb. Agga fui
Kamut wâljatombati, tussid need teised kaks
ka mâele, ja nûud ollid seâl uhhe forraga
kolm Ramat pitkali madas. Ei sedda im-
met moistnud ükski ârra, fui emmand, fest
seâl tumberkaudo ei teâdnud ükski weel mid-
dagi Ramo wendadej fui se sel. Ka olli

se emmand kohhe tehtit ja welskrit senna
laasnud kutsuda, ja need arstisid neid keik
kolm jálle ellama. Gest ni pea fui Ramo
Eot sai lahti seutud, hakkas ta kohhe lîfuma
— ja need teised kaks, kes seâl keldris,
nâhja ja janno párrast hakkand wina jo-
ma, ja sedda wâggâ liaste wotnud, said
mee sees nago wina kustutust, ja se pids-
das hingi tieile.

Kui nad nûud keik kolmekeste jálle jal-
cul olli, widi neid Rae-hone pedale, ja
Ramo emmand rákis seâl keik illes. Ag-
ga fui Ramo tundis, et se ülem Por-
meister wihhaste temima peâle watis, ja
fest Kartma loi, keritas ta ennast omma
wendade wâhheli, nenda fui ta lapse pôl-
wes jo teinud, ja nûsid ei teâdnud ükski
ennam, kes se üks, ehk kes se teine olli, et
enmand isseg i woinud otsust anda. Kutz-
suti siis ka sedda totrit ette. Agga fui se
omma fottiga tulli, ja need kolm massas-
jalga nâggi, tahtis ta need keik omma fotti